

í t é l e t :

A bíróság a által képviselt **Hír TV Zrt.**
(1033 Budapest, Szentendrei út 89-93.) **felperesnek - a** által képviselt
Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (1088 Budapest, Reviczky u.5.) **alperes**
ellen médiaszolgáltatás ügyében hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított
perében felperes keresetét **elutasítja.**

Kötelezi a bíróság felperest, hogy az illetékes adóhatóság külön felhívására fizessen meg 42.000.-Ft
(azaz Negyvenkétezer forint) eljárási illetéket.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 30.000.-Ft (azaz
Harmincezer forint) perköltséget.

Az ítélet ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróságnál három példányban előterjesztett, a Fővárosi Törvényszékhez címzett fellebbezéssel lehet
élni.

I N D O K O L Á S :

A perben a bíróság a következő tényállást állapította meg:

A felperesi műsorszolgáltató a Hír TV csatornáján 2012. január 10-én 22 óra 32 perctől sugárzott
Riasztás című műsorszámát - többek között - a gyermekkorúak ellen elkövetett szexuális
bűncselekményekkel foglalkozott.

A műsor ezen szegmensében bemutatásra került egy család, ahol az anya azt állította, hogy volt
élettársa őt és hét éves lányát zaklatja. Az édesanya szerint az apa szexuálisan és fizikálisan is
bántalmazta a kislányt. Amellett, hogy az anya és jelenlegi élettársa gyermek jelenlétében beszámolt
a történekről, a kislányt is részletesen nyilatkoztatták a műsorban a bántalmazással kapcsolatban. A
gyermek arcát eközben nem takarták ki, sőt drámai zenei aláfestés mellett több vágóképet is
mutattak a rémült kislányról.

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
3.K.28739/2013/4.

Alperes általános hatósági felügyelet keretében állampolgári bejelentés alapján hivatalból vizsgálta a felperesi műsorszolgáltató fenti műsorát, illetve ezen műsorszám január 13-án és 14-én sugárzott ismétléseit.

Az eljárás lefolytatását követően alperes a 907/2012. (V.16.) számú határozatával megállapította, hogy felperes a fenti műsorszámmal megsértette az emberi méltóság és az emberi jogok tiszteletben tartását előíró törvényi rendelkezéseket, mindezekért felperest 700.000.-Ft bírság megfizetésére kötelezte.

A határozat indoklása szerint, hivatkozván az Smtv. 14. § (1) bekezdésére, alperes megállapította, hogy az emberi méltósághoz való jog a legátfogóbb személyiségi jog, minden más személyiségi jog ún. anyajoga. Az emberi méltósághoz való jog a gyermeket is megilleti, e jogról törvényes képviselője sem mondhat le. Az anya, mint törvényes képviselő gyermeke szerepeltetésébe történő beleegyezése nem eredményezheti az emberi méltósághoz való jog sérelmét.

Hivatkozott továbbá alperes az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésében foglaltakra. Felperes az összeállítás bemutatása során figyelmen kívül hagyta a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez fűződő közérdeket, ezért megsértette az Smtv. 16.§-ában foglalt rendelkezést. Hivatkozott továbbá alperes a gyermekek jogairól szóló New York-i Egyezményre, illetve több alkotmánybírósági határozatra.

A határozat ellen felperes kereseti kérelmet terjesztett elő, melyben kérte a határozat felülvizsgálatát, kérte a határozat megváltoztatását, elsődlegesen kérte megállapítani, hogy a határozat megalapozatlan és jogsértő, felperes jogszabálysértést nem követett el. Másodlagosan kérte a felperesre kiszabott bírság összegének jelentős csökkentését.

A keresetlevél indoklása szerint alperes a feltárt tényekből megalapozatlan következtetéseket levonva jogszabálysértő döntést hozott. A műsor nem sértette a gyermek személyiségi jogait, a riporter a gyermeknek kellő érzékenységgel és együttérzés mellett mindössze két-három rövid kérdést tett fel, a gyermeket részletesen nem nyilatkoztatta. A gyermeknek mindössze a keresztnéve került feltüntetésre a kifogásolt műsorban. Felperes szerint az édesanya, mint törvényes képviselő beleegyezése gyermeke szerepeltetésébe releváns körülmény, ugyanis a törvényes képviselő jelenléte hitelt érdemlő módon ellenőrizhetővé tette a gyermek megszólalásának körülményeit.

Alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a határozat megalapozott és jogszerű.

A kereset **nem alapos.**

A 2010. évi CIV. tv. (Smtv.) 14. § (1) bekezdése szerint a médiatartalom-szolgáltatónak az általa közzétett médiatartalmakban, illetve azok készítése során tiszteletben kell tartani az emberi méltóságot.

Az **Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése** alapján minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

Az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése indoklása szerint e védelemre és gondoskodásra a gyermek mindenkivel szemben igényt tarthat, ennek megfelelően a gyermek szülei, a családja, az állam és a társadalom valamennyi tagja köteles a gyermek jogait tiszteletben tartani és a társadalom fennmaradásának zálogaként biztosítani számára a megfelelő fejlődéshez szükséges feltételeket.

Az **Smtv. 16. §-a** alapján a médiatartalom-szolgáltató köteles tiszteletben tartani a Magyar Köztársaság alkotmányos rendjét, tevékenysége során nem sértheti az emberi jogokat.

Az **1991. évi LXIV. törvénnyel kihirdetett, a gyermekek jogairól szóló, New Yorkban 1989. november 20. napján kelt Egyezmény** (továbbiakban Gyermekjogi Egyezmény) előírja, hogy a gyermekek jogait, érdekeit kell mindenek előtt kell figyelembe venni.

A **Gyermekjogi Egyezmény 3. cikke** szerint a szociális védelem köz- és magánintézményei, a bíróságok, a közigazgatási hatóságok és a törvényhozó szervek minden, a gyermeket érintő döntésükben a gyermek mindenek felett álló érdekét veszik figyelembe.

A **Gyermekjogi Egyezmény 4. cikke** alapján az Egyezményben részes államok meghoznak minden olyan törvényhozási, közigazgatási vagy egyéb intézkedést, amelyek az Egyezményben elismert jogok érvényesüléséhez szükségesek.

A bíróság megtekintette a kifogásolt műsor felvételét, és megállapította, hogy alperes az abban szereplő tényeket helytállóan értékelte.

A gyermek szerepeltetése az adott műsorban szemmel láthatóan komoly negatív érzelmi emóciókat váltott ki a gyermekből, ezt bizonyították bizonyos metakommunikációs jelek, pl. a gyermek riadt pillantása, szájának remegése.

Helytállóan hivatkozott alperes arra, hogy a gyermek emberi méltóságára vonatkozó jogokról még törvényes képviselője sem mondhat le.

A gyermek műsorban való szerepeltetése egyértelműen súlyos traumát okozott vagy okozhatott a gyermeknek. A műsor készítőinek törekedni és ügyelni kellett volna arra, hogy a riport, illetve annak közzététele semmilyen módon ne okozzon fizikai vagy lelki sérülést vagy fájdalmat a kiskorúnak.

Semmiféle oknyomozási vagy műsorszerkesztési szempont nem írhatja felül azokat a szabályokat, amelyek a kiskorúak védelmére vonatkoznak.

A gyermekek, a kiskorúak egészséges, zavartalan fejlődése olyan társadalmi érdek, amely indokolja esetükben a közérdekű jogérvényesítést, azaz a méltóság és az emberi jogok intézményes védelmét.

A kiskorúak egészséges fejlődéséhez fűződő társadalmi érdek olyan jogokban testesül meg, amelyekkel szemben szinte minden más alkotmányos alapjognak engednie kell.

Kétségtelen, hogy ez a következtetés expressis verbis nincs leírva jogszabályban, azonban a kulturált, demokratikus társadalmak geneziséből a jövő iránt érzett humánus elkötelezettség igényéből és az általános jogi és szociális alapelvekből, illetve Magyarország Alaptörvényéből (Szabadság és felelősség. XVI. cikk) ez implicit módon következik. Ezt a kiindulási pontot megkérdőjelezni több mint felelőtlenség, ez társadalmi szempontból kirívóan veszélyes álláspont.

Amennyiben alkotmányos alapjogok kollíziójáról van szó, így adott esetben a sajtó- és véleménynyilvánítás joga, illetve az emberi méltósághoz való jog áll szemben egymással, úgy természetesen az előbbi nem sértheti az emberi méltósághoz való jogot, kollízió esetén egyértelműen az emberi méltósághoz való jog primátusa állapítható meg.

A kiskorúak ezen korszakukban rendkívül érzékeny és sérülékeny, kialakulófélben lévő habitussal rendelkeznek.

Minden, ebben a korban őket ért trauma fokozott veszélyt jelent a későbbi egyéni pszichés fejlődésük szempontjából.

Kihangsúlyozza a bíróság, hogy - bár alperes szerint nem releváns a műsorban szereplő kiskorú fejlődésének veszélyeztetettsége - az emberi jogok, az emberi méltóság intézményének védelme nem jelenthet egy elvont, elméleti konstrukciót. A védelem általános elveit és mechanizmusait maguk a jogszabályok konstituálják meg, a gyakorlati védelem azonban mindig konkrét tényállások révén, identifikálható személyek vonatkozásában valósulhat csak meg (ti alperes nem tudja általában, eszmei alapon védeni az emberi jogokat, a műsorszolgáltatók ezzel kapcsolatos magatartását csak tényleges, megtörtént esetek révén tudja felügyelni és vizsgálni).

Az általános jogvédelem nem választható el ezért élesen és korreláció nélkül egy adott tényállástól.

A per során a bíróság meghallgatta tanúként a műsor szerkesztő-riporterét, aki vázolta a műsor készítésének folyamatát és előzményeit.

A bíróság álláspontja aszerint azonban ezen körülmények nem relevánsak a műsor értékelése szempontjából, miután a bíróságnak kizárólag a kiskorú szempontjából megvalósult és átélt lényeges történéseket, a gyermeket ért negatív hatásokat kellett vizsgálnia.

A műsor hatása, következményei és értékelése szempontjából teljesen közömbös a műsor készítőjének szándéka, célja, hozzáállása, szakmai hozzáértése vagy tapasztalata.

A jogsértés megállapítását követően alperes az eset összes körülményeinek figyelembevételével döntött a jogkövetkezményről.

A megállapított jogkövetkezmény nem tekinthető túlzottnak vagy aránytalannak, megfelel a speciális és generális prevenció céljainak.

Alperes a jogkövetkezmény módját és mértékét megfelelő módon megindokolta, a határozat indoklása e körben is okszerű és tényekre alapított.

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
3.K.28739/2013/4.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy alperes a tényállást megfelelő módon és a szükséges mértékben feltárta, majd annak alapján okszerű következtetések révén megalapozott és jogszerű döntést hozott.

Az illetékre és a perköltségre vonatkozó rendelkezés a **Pp. 78. § (1) bekezdésén**, az **1990. évi XCIII. törvény 39. és 42. §-án**, illetve a **32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-án** alapul.

Budapest, 2013. május 30.

dr. Mohay György s.k.
bíró